

65

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1962 r.

w sprawie uprawnień koordynacyjnych Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w zakresie gospodarki wodnej w stosunku do innych organów administracji państwowej oraz zakresu współpracy z tymi organami.

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej i przekształceniu urzędu Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej w urząd Ministra Żeglugi (Dz. U. Nr 29, poz. 163) zarządzają się, co następuje:

§ 1. 1. Centralnemu Urzędowi Gospodarki Wodnej przyśługują w stosunku do innych organów administracji państwowej uprawnienia koordynacyjne w zakresie gospodarki wodnej w sprawach:

- 1) opracowywania niezbędnych materiałów do ewidencjonowania i bilansowania zasobów wód powierzchniowych i podziemnych,
- 2) przygotowywania materiałów i danych niezbędnych dla ustalania zasad racjonalnego gospodarowania zasobami wód,
- 3) przygotowywania w zakresie ustalonym z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów materiałów, opracowań i innych danych niezbędnych do:
 - a) sporządzania projektów perspektywicznych planów rozwoju gospodarki narodowej w zakresie gospodarki wodnej,
 - b) sporządzania wieloletnich programów kompleksowych inwestycji wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną oraz programów inwestycji w zakresie ochrony przeciwpowodziowej,
- 4) opracowywania programów i organizowania studiów dla potrzeb gospodarki wodnej,
- 5) gospodarowania zasobami wód na wodach granicznych,
- 6) prowadzenia pomiarów dla celów ochrony wód,
- 7) prowadzenia obserwacji i obsługi hydrologiczno-meteorologicznej,
- 8) organizowania i realizacji współpracy naukowo-technicznej z zagranicą w zakresie gospodarki wodnej.

2. Lokalizacja, założenia i projekty wstępne inwestycji wodnych mających istotny wpływ na gospodarkę wodną, z wyjątkiem projektów wstępnych zatwierdzanych przez organy gospodarki wodnej zgodnie z przepisami prawa budowlanego, wymagają przed ich zatwierdzeniem uzgodnienia z właściwymi organami gospodarki wodnej co do zgodności z perspektywnym planem rozwoju gospodarki narodowej w zakresie gospodarki wodnej lub wytycznymi do tego planu.

3. Wieloletnie i roczne, resortowe i terenowe plany gospodarcze w zakresie inwestycji gospodarki wodnej wymagają przed ich zatwierdzeniem zaopiniowania przez właściwe organy gospodarki wodnej.

4. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej ustali w drodze zarządzenia zasady, metody i wytyczne dla opracowywania niezbędnych materiałów i innych danych w sprawach określonych w ust. 1 oraz właściwość organów gospodarki wodnej w sprawach określonych w ust. 1, 2 i 3.

5. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi w drodze zarządzenia zasady i tryb uzgadniania i opiniowania in-

westycji i planów wymienionych w ust. 2 i 3, służących celom ściśle wojskowym.

§ 2. 1. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej współpracuje z innymi organami administracji państwowej, a w szczególności:

- 1) z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów w sprawie ustalania.
 - a) metod planowania dla potrzeb gospodarki wodnej,
 - b) zasad i trybu opracowywania projektów perspektywicznych planów rozwoju gospodarki narodowej w zakresie gospodarki wodnej,
 - c) zasad i trybu opracowywania wieloletnich programów kompleksowych inwestycji wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną,
 - d) zasad i trybu opracowywania projektów wieloletnich i rocznych, resortowych i terenowych planów gospodarczych w zakresie gospodarki wodnej,
 - e) metod oceny efektywności inwestycji gospodarki wodnej,
 - f) wieloletnich i rocznych, resortowych i terenowych planów gospodarczych w zakresie gospodarki wodnej, a w szczególności przedstawia opinię i wnioski co do ich zgodności z perspektywnym planem rozwoju gospodarki narodowej w zakresie gospodarki wodnej lub wytycznymi do tego planu oraz celowości i możliwości ich realizacji ze względu na gospodarkę wodną,
 - g) planu zagospodarowania przestrzennego całego kraju i planów regionalnych co do ich zgodności z perspektywnym planem rozwoju gospodarki narodowej oraz planami regionalnymi w zakresie gospodarki wodnej lub wytycznymi do tych planów,
- 2) z Komitetem Budownictwa, Urbanistyki i Architektury w zakresie:
 - a) opiniowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zastrzeżonych do decyzji Rady Ministrów i Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury ze względu na gospodarkę wodną,
 - b) podstawowych zasad organizacji i rejonizacji jednostek projektowania oraz przedsiębiorstw budowlano-montażowych i remontowo-budowlanych dla potrzeb budownictwa wodnego,
- 3) z Komitetem do Spraw Techniki — w zakresie planowania i koordynacji podstawowych zagadnień postępu technicznego w dziedzinie gospodarki wodnej oraz w sprawie ustalania kierunków rozwoju produkcji materiałów, urządzeń i wyposażenia w tej dziedzinie,
- 4) z Polskim Komitetem Normalizacyjnym — w zakresie normalizacji w dziedzinie gospodarki wodnej,
- 5) z Polską Akademią Nauk — w zakresie planowania i koordynacji badań naukowych w dziedzinie gospodarki wodnej i meteorologii,

- 6) z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — w zakresie produkcji materiałów, elementów i wyrobów budowlanych, jak również sprzętu, urządzeń i innego wyposażenia technicznego dla potrzeb budownictwa wodnego oraz w sprawie eksploatacji kruszywa rzecznoego,
- 7) z Ministrem Gospodarki Komunalnej — w zakresie kontyngentowania wody,
- 8) z Ministrem Górnictwa i Energetyki — w zakresie projektowania, budowy i eksploatacji oraz oceny efektywności gospodarczej obiektów hydrotechnicznych wykorzystywanych przez siłownie wodne, wchodzące w skład inwestycji wodnych,
- 9) z Ministrem Górnictwa i Energetyki i innymi zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) — w zakresie poszukiwania i eksploatacji wód podziemnych,
- 10) z Ministrem Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego — w zakresie opracowywania projektów perspektywicznych i wieloletnich planów zalesiania ze względu na gospodarkę wodną oraz ujęcia źródeł na stokach górskich,
- 11) z Ministrem Rolnictwa — w zakresie opracowywania projektów perspektywicznych i wieloletnich planów użytkowania rolnoego ze względu na potrzeby gospodarki wodnej,
- 12) z Ministrem Spraw Wewnętrznych — w zakresie programu prac geodezyjnych dla potrzeb gospodarki wodnej,
- 13) z Ministrem Szkolnictwa Wyższego i z Ministrem Oświaty — w zakresie opracowywania planów i programów studiów oraz form kształcenia kadr inżyniersko-technicznych dla potrzeb gospodarki wodnej,
- 14) z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej — w zakresie gospodarki wodami mineralnymi i leczniczymi oraz w zakresie ochrony sanitarnej wód,
- 15) z Ministrem Żeglugi — w sprawie planowania budowy i eksploatacji śródlądowych dróg wodnych oraz w sprawie żeglugi krajowych i obcych statków na tych drogach,
- 16) z zainteresowanymi ministrami — w sprawie normowania zużycia wody przez podległe zakłady,
- 17) z zainteresowanymi ministrami — w zakresie należytego zapewnienia wykonania inwestycji gospodarki wodnej oraz w zakresie postępu techniczno-ekonomicznego w inwestycjach wodnych,
- 18) z zainteresowanymi ministrami — w sprawie wykonywania przez podległe im jednostki organizacyjne niektórych czynności pomocniczych w zakresie hydrologii i meteorologii,
- 19) z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego — w zakresie badań zmiany warunków hydrologicznych, powstałych w związku z eksploatacją górnictw,
- 20) z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii — w sprawie organizowania prac geologiczno-inżynierskich i hydrogeologicznych dla potrzeb budownictwa wodnego oraz w sprawie ewidencjonowania zasobów wód podziemnych,
- 21) z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego — w sprawie wprowadzania sprawozdawczości dla potrzeb analiz wykonania narodowych planów gospodarczych w zakresie gospodarki wodnej.
2. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych współpracują w zakresie spraw wymienionych w ust. 1 z Prezesem Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej.
- § 3. Inwestycjami wodnymi, mającymi istotny wpływ na gospodarkę wodną w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, są:
- 1) regulacje cieków nizinnych o zlewni ponad 1.000 km²,
 - 2) regulacje cieków górskich o zlewni ponad 200 km²,
 - 3) zbiorniki wodne otwarte, powstałe wskutek budowy zapór na ciekach wodnych,
 - 4) urządzenia, które mają służyć do poboru wody powierzchniowej w ilości potrzebnej do nawadniania gruntów o powierzchni ponad 2.000 ha lub w ilości przekraczającej 20% średniego niskiego przepływu danego cieku,
 - 5) urządzenia na obszarach, na których występują niedobory w zakresie zaopatrywania w wodę lub zagrożonych tymi niedoborami, o ile mają służyć do poboru wody powierzchniowej do nawadniania gruntów o powierzchni ponad 100 ha,
 - 6) urządzenia służące do ujęcia wód podziemnych, z wyjątkiem ujęć o poborze mniejszym niż 6 m³/godz. lub głębokości mniejszej niż 30 m, oraz ujęć wód z wyrobisk górniczych zakładów górniczych,
 - 7) urządzenia służące do poboru wody powierzchniowej dla celów przemysłowych i komunalnych w ilości większej niż 250.000 m³ rocznie lub w ilości mniejszej, lecz stanowiącej więcej niż 20% średniego niskiego przepływu danego cieku,
 - 8) urządzenia służące do przerzutów wody między zlewniami,
 - 9) kanały żeglowne, spławne, energetyczne, przemysłowe itp.,
 - 10) wszelkie budowle piętrzące na ciekach wodnych, z wyjątkiem budowli na rowach melioracyjnych,
 - 11) urządzenia do wykorzystania, oczyszczania i unieszkodliwiania i odprowadzania ścieków i wód opadowych z zakładów przemysłowych, komunalnych i innych, z wyjątkiem komunalnej sieci kanalizacyjnej oraz urządzeń i instalacji odprowadzających do niej ścieki,
 - 12) siłownie wodne i zakłady oraz urządzenia o bezpośrednim napędzie siłą wodną o mocy ponad 70 KM lub 50 kW,
 - 13) istotne zmiany łożysk lub brzegów wody płynącej oraz zbiorników naturalnych, spowodowane przejściami przez cieki, np. mostami, rurociągami itp., na ciekach określonych w pkt 1 i 2.
 - 14) porty, zimowiska, pochylnie i nabrzeża na wodach śródlądowych,
 - 15) urządzenia związane z ochroną przeciwpowodziową, a w szczególności: zapory, wały, poldery, kanały ulgi, suche zbiorniki i zbiorniki wodne, zalesienia stoków górskich i terenów przybrzeżnych rzek o dużym zagrożeniu powodziowym itp.,
 - 16) zbiorniki, kanały i rurociągi przeznaczone do magazynowania lub przesyłania substancji szkodliwych dla zasobów wodnych,
 - 17) tunele, sztolnie i inne budowle podziemne, które mogą wpłynąć na stan wody w ciekach i zasoby wody podziemnej, z wyjątkiem wyrobisk górniczych zakładów górniczych.
- § 4. 1. Organy gospodarki wodnej mają prawo nadzoru realizacji inwestycji wodnych, mających istotny wpływ na gospodarkę wodną. Nadzór polega na kontroli prawidłowego przebiegu realizacji planowanych zadań w zakresie należytego rozłożenia w czasie i zapewnienia środków dla ich wykonania.

2. Organy realizujące kontrolowaną inwestycję są obowiązane do udzielania organom wymienionym w ust. 1 niezbędnych wyjaśnień oraz udostępnienia zapoznania się z przebiegiem realizacji inwestycji.

3. Nadzorowanie inwestycji wodnych realizowanych przez organy wojskowe (ust. 1 i 2) przeprowadza się po uprzednim uzgodnieniu z właściwym ministrem.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 maja 1958 r. w sprawie określenia zasad współpracy Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z zainteresowanymi mi-

nistrami i kierownikami urzędów centralnych w dziedzinie gospodarki wodnej (Dz. U. Nr 40, poz. 179).

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej oraz innym zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz